

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

ensisijaisesti:

- 1) kumoaa päätöksen 1 artiklan siltä osin kuin siinä todetaan, että kantaja on osallistunut teräsbetonipalkkien tai -rullien Italian markkinoilla yhtenäiseen, laaja-alaiseen ja jatkuvaan yhteistoimintajärjestelyyn, jonka tarkoituksena tai vaikutuksena oli vahvistaa hintoja, myös rajoittamalla tai valvomalla tuotantoa ja myyntiä;
- 2) kumoaa komission päätöksen 2 artiklan, jolla kantajalle määrätään 26,9 miljoonan euron suuruinen sakko;

toissijaisesti:

- vähentää päätöksen 2 artiklalla kantajalle määrätyn, 26,9 miljoonan euron suuruisen sakon määrää;

ja joka tapauksessa:

- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä oleva kanne koskee samaa päätöstä, joka on jo riitautettu asiassa T-27/03, S.P. vastaan komissio.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut vastaavat edellä mainitussa asiassa esitettyjä.

Jose Maria Sisonin 6.2.2003 Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-47/03)

(2003/C 101/75)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Jose Maria Sison, Utrecht, Alankomaat, on nostanut 6.2.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten kanteen Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Jan Fermon.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- EY 230 artiklan perusteella kumoaa osittain tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta ja päätöksen 2002/848/EY kumoamisesta 12 päivänä joulukuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/974/EY (EYVL L 337, s. 85) ja tarkemmin sanoen kumoaa kyseisen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan 25 alakohdan sekä kumoaa osittain kyseisen päätöksen 1 artiklan 2 kohdan 14 alakohdan sikäli kuin siinä mainitaan kantajan nimi

- EY 241 artiklan perusteella toteaa tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi 27 päivänä joulukuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2580/2001 (EYVL L 344, s. 7) lainvastaiseksi

- velvoittaa EY 235 ja EY 288 artiklan perusteella yhteisön korvaamaan kantajalle oikeuden ja kohtuuden mukaan vahvistettavan vähintään 100 000 euron suuruisen määrän

- velvoittaa vastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja asuu Alankomaissa, ja vuonna 1992 hänet tunnustettiin pakolaiseksi Geneven yleissopimuksen mukaisesti pelkoa joutua vainotuksi Filippiineillä koskevien pätevien syiden vuoksi. Kantaja toimi Filippiinien kommunistisessa puolueessa ja hän on Filippiinien kansallisen demokraattisen rintaman neuvotteluista vastaava lautakunnan neuvonantaja hallituksen kanssa käytävissä rauhanneuvotteluissa.

Neuvosto teki 28.10.2002 päätöksen 2002/848/EY⁽¹⁾ ja sisällytti kantajan tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen N:o 2580/2001⁽²⁾ 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti laadittuun luetteloon. Kantaja sisällytettiin myös 12.12.2002 tehdyllä päätöksellä 2002/974/EY⁽³⁾ hyväksyttyyn luetteloon. Tämä viimeksi mainittu säädös riitautetaan tässä kanteessa.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin, ilmeiseen arviointivirheeseen sekä hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen. Kantaja toteaa, ettei hän ole toiselta nimeltään Armando Liwanag ja ettei hän ole New People's Army (NPA) johtaja. Kantaja väittää lisäksi, että riidanalainen päätös loukkaa suhteellisuusperiaatetta ja pääomien vapaan liikkuvuuden periaatetta.

Kantaja vetoaa myös useiden yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden loukkaamiseen; näihin periaatteisiin kuuluvat Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6, 7, 10 ja 11 artiklassa sekä sen ensimmäinen lisäpöytäkirjan 1 artiklassa vahvistetut periaatteet.

Kantaja vetoaa lopuksi asetuksen N:o 2580/2001 lainvastaisuuteen. Kantajan mukaan neuvostolla ei ollut toimivaltaa tämän asetuksen antamiseen. Kantaja väittää, että EY 60, 301 ja 308 artikla eivät riitä tällaisen asetuksen antamiseen eikä niissä nimenomaisesti anneta neuvostolle lupaa tähän. Kantaja vetoaa tämän osalta myös siihen, että neuvosto on sen mukaan loukannut suhteellisuusperiaatetta ja oikeusvarmuuden periaatetta sekä syylistynyt harkintavallan väärinkäyttöön.

- (1) Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoitavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta ja päätöksen 2002/460/EY kumoamisesta 28 päivänä lokakuuta 2002 tehty neuvoston päätös 2002/848/EY (EYVL L 295, s. 12).
- (2) Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoitavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi 27 päivänä joulukuuta 2001 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2580/2001 (EYVL L 344, s. 7).
- (3) Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoitavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta ja päätöksen 2002/848/EY kumoamisesta 12 päivänä joulukuuta 2002 tehty neuvoston päätös 2002/974/EY (EYVL L 337, s. 85).

Schneider Electric S.A.:n 10.2.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-48/03)

(2003/C 101/76)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Schneider Electric S.A., kotipaikka Rueil-Malmaison (Ranska), on nostanut 10.2.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat asianajajat Antoine Wincler ja Marc Pittie.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa kokonaisuudessaan komission 4.12.2002 neuvoston asetuksen (ETA) N:o 4064/89 6 artiklan 1 kohdan

c alakohdan nojalla tekemän päätöksen (asia COMP/M.2283 Schneider/Legrand)

- kumoaa kokonaisuudessaan komission 13.12.2002 tekemän päätöksen, jolla se päätti asian COMP/M.2283 Schneider/Legrand käsittelyn
- määrää esitettäväksi marraskuussa 2002 asian COMP/M.2283 yhteydessä tehdyt markkinaselvitykset
- määrää komissio esittämään, mikäli tällainen asiakirja on olemassa, pöytäkirjan komission tapaamisesta, jossa päätös asian käsittelyn lopettamisesta tehtiin, ja päätöksen, jossa annetaan valtuutus pääosaston ”Kilpailu” pääjohtajalle ja jonka perusteella hän saattoi allekirjoittaa päätöksen asian käsittelyn lopettamisesta
- velvoittaa komission korvaamaan asian käsittelystä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio teki 10.10.2001 päätöksen, jossa todettiin yhteis-markkinoille yhteensoveltumattomaksi Schneiderin esittämä julkinen vaihtotarjous, jonka kohteena olivat kaikki yksityishenkilöiden hallussa olevat Legrandin osakkeet⁽¹⁾. Koska Schneider oli toteuttanut julkisen tarjouksensa ennen tämän päätöksen tekemistä, komissio teki 30.1.2002 uuden päätöksen, jossa määrättiin Schneider erottautumaan Legrandista. Kantaja riitautti nämä kaksi päätöstä asioissa T-310/01 ja T-77/02. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi päätökset 22.10.2002 antamallaan tuomiolla.

Komissio teki 4.12.2002 päätöksen menettelyn aloittamisesta todettuaan, että yrityskeskittymän yhteensoveltuvuus yhteis-markkinoille herätti vakavia epäilyksiä, ja aloitti tutkimusten toisen vaiheen. Kantaja ilmoitti komissiolle, että se oli luopunut Legrandista 10.12.2002 ja että menettely oli näin ollen tarpeeton. Komissio päätti asian käsittelyn 13.12.2002⁽²⁾.

Kantaja riitauttaa nyt käsiteltävänä olevassa asiassa komission 4. ja 13.12.2002 tekemät päätökset. Kantajan mukaan näiden päätösten todellisena vaikutuksena on Schneiderin ja Legrandin yhteistyöhankkeen peruuttamaton kieltäminen. Ottaen huomioon velvollisuus täytäntöönpanna erottamispäätös vilpittömässä mielessä ja mahdollisuus hankkia rahoittajilta tarvittavat varat ylimääräiseksi yli neljän kuukauden ajaksi,